

...Минула ніч і зникли ті страшні примари. Зирнуло сонце з неба.
Горить промінням чистий сніг. Не чути танку смерти. І кров моя нагрілась.
Тепліше стало. Всміхається, як день оцей, життя і разом з Ним моя
сміється вже душа. Як гарно навкруги!

Народе, брате мій, а ти? Ми ж подолали ніч? Дивись, який став сніг
хороший: яке повітря стало чисте. Я бачу – ти не стогнеш, ні! Ти сміливо і
певно йдеш на працю, смієшся над життям? Ти не боїшся ночі, брате мій?

Так. Вона минула – ніч страшна. Настав погожий ранок і буде довгий-
довгий день. Він дасть нам силу і ми зустрінем знову ніч, та не жахнемось
– ні!

Нехай ідуть вони, холодні ночі, нехай заводить буря танок смерти і
похоронний спів – ми будем жить і насміємося їй в вічі: ми доживем до
теплых днів!

Брате мій, на очах в тебе бачу сміх веселий!

І сам сміюсь!